

त्रयोदशी च श्रैवात् प्रशान्ता दशरात्रयः ।
युष्मासु पत्ना जायन्ते स्त्रियोऽप्युष्मासु रात्रिषु ।
तस्मात् युष्मासु पत्नार्थं संविशेदात्तं वै स्त्रियम् ॥
पुमान् पुंसोऽधिके शुक्रे स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः ।
समेऽपुमान् पुंस्त्रियो वा स्त्रीयोऽप्ये च विपर्ययः” ॥
“रजः सप्तदिनं यावत् ऋतुश्च भिषजां बर” ।
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥
“ऋतुस्तु द्वादशरात्रं भवति दृष्टार्त्तवम्” ॥
“नियतं दिवसेऽतीते सङ्घचल्यनुजं यथा ।
ऋतौ ऋतीते गार्ग्यास्तु योनिः संत्रियते यथा ॥
मासेनोपपितं काले धमनीभ्यान्तदार्त्तवम् ।
इन्द्रवृक्षं विगन्धश्च वायुर्योनिमुखं नयेत् ॥
तदर्थाद्द्वादशरात्रात्ते वर्त्तमानमसृक् पुनः ।
जरापक्षशरीराणां याति पक्षाशतः क्षयम्” ॥
इति शारीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
“द्वादशरात्राद्द्वैमापक्षाशत् समाः स्त्रियः ।
मासि मासि भगद्वारा प्रकृत्यैवार्त्तवं खवेत् ॥
आर्त्तवशावदिवसात् ऋतुः षोडशरात्रयः ।
गर्भं यद्दृश्ययोग्यस्तु स एव समयः स्मृतः” ॥
“सर्वान्सामेव चतुर्वर्ण्यस्त्रीणां सर्ववादिसम्मतः ।
पूर्वोक्तसमयः ग्रहान्तरेषु विषयः । तदुपया ।
आनदिवसाद्द्वैद्वादशरात्रावधि ब्राह्मण्यः । दश-
रात्रावधि क्षत्रिययाः । अष्टरात्रावधि वैश्यायाः ।
बह्वरात्रावधि शूद्रायाः गर्भधारणे शक्तिः” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
“पद्मं सङ्कोचमायाति दिनेऽतीते यथा तथा ।
ऋतावतीते योनिः सा मुक्तां नातः प्रतीकृति ॥
मासेनोपपितं रक्तं धमनीभ्यामृतौ पुनः ।
इन्द्रवृक्षं विगन्धश्च वायुर्योनिमुखं देत् ॥
“ऋतुस्तु द्वादशदिनाः पूर्वोक्तस्य निन्दिताः” ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये बाभटेनोक्तम् ॥
शिवः । यथा महाभारते १३ । महादेवसहस्र-
नामकथने १७ । १३६ ।
“ऋतुः संवत्सरो मासः पक्षः संख्यासमापनः” ॥
विष्णुः । यथा, महाभारते १३ । विष्णुसहस्रनाम-
कथने १४६ । ५८ ।
“ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः” ॥
दीप्तिः । इति मेदिनी । मासः । सुवीरः । इति विन्धः ॥
ऋतुप्राप्तः, त्रि, (ऋतुः प्राप्तेऽनेन) । पक्षेऽपि ।
अपभ्रंशः । इति शब्दचन्द्रिका ।
ऋतुमती, स्त्री, (ऋतुरस्या अस्तीति । ऋतु + मतुप्
+ डीप् ।) ऋतुयुक्ता स्त्री । तत्पर्यायः । रज-
स्रणां २ स्त्रीधर्मिणी ३ अवी ४ आचर्यो ५
मजिनी ६ पुष्यवती ७ उदक्या ८ । इत्यमरः ।
(यथा, महाभारते १३ । ७० । “उपाध्यायानी
ते ऋतुमती उपाध्यायश्च प्रोषितोऽस्या यथाय-
मृतुर्वन्धो न भवति तथा क्रियताम्” ॥
ऋतुमतीकृत्यमाह ।
“आर्त्तवशावदिवसात् यद् सा ब्रह्मचारिणी ।
शरीत दर्भश्यायां पश्येदपि पतिं न च ॥
करे शरावे पर्वो वा हविष्यं त्यजमाचरेत् ।
असुपातं नखच्छेदमभ्यङ्गमनुषेपनम् ॥

नेत्रयोरङ्गनं खानं दिवास्त्रं प्रधावनम् ।
अत्युच्चशब्दश्रवणं हसनं बडभाषणम् ॥
आयासं भूमिखननं प्रवातश्च विवर्जयेत् ।
ततश्चतुर्थे दिवसे स्नाता सहसनादिभिः ।
भूषिताः समनाः पश्येत् भर्तारं समलङ्कृतम् ॥
पूर्वं पश्येत् ऋतुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत् पुत्रं ततः पश्येत् पतिं प्रियम्” ॥
एतदकरणे प्रत्यवायमाह ।
“अज्ञानात् वा प्रमोदादा बौल्यादा देवतश्च वा ।
सा चेत् कुर्वात् निर्भिडानि गर्भदोषांस्तदापुयात् ॥
एतस्या रोदनात् गर्भो भवेद्विद्वत्तज्जोचनः ।
नखच्छेदेन कुनखी कुठी लम्बङ्गतो भवेत् ॥
अनुलेपात् तथा खानात् दुःखशीलोऽङ्गनादट्टक् ।
स्वापशीलो दिवास्नापात् चक्षुलः स्यात् प्रधावनात् ॥
अत्युच्चशब्दश्रवणात् बधीरः खलु जायते ।
तालुदन्तोष्ठजिह्वासु श्यावो हननतो भवेत् ॥
प्रणापी भूरिकथनात् उन्मत्तस्तु परिश्रमात् ।
खलतिर्भूमिखननात् उन्मत्तो वातसेवनात्” ॥
इति ।
“क्षामप्रसन्नवदनां स्फुरञ्छोणिपयोधराम् ।
खल्लाक्षिकुलिं पुंस्त्नामां विद्यादृतुमतीं स्त्रियम्” ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये बाभटेनोक्तम् ॥
“गते पुराणे रजसि नवे चावस्थिते पुनः शुद्ध-
स्नातां स्त्रियमथापन्नयोनिशोषितगर्भाश्यामृतु-
मतीमाचक्षहे” ॥
इति शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये चरकेनोक्तम् ॥
“पीनप्रसन्नवदनां प्रक्षिप्रात्ममुखदिजाम् ।
नरकामां प्रियकर्थां खलकुच्छक्षिमुर्द्धजाम् ॥
स्फुरदमुज्जुचञ्छोणिनाभ्युज्जघनस्फिचम् ।
हर्षोत्सुक्यपराश्रुपि विद्यादृतुमतीमिति” ॥
इति शारीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये,—
“ततः शुद्धस्नातां चतुर्थेऽह्न्यहतवासःसमलङ्कृतां
क्षतमङ्गलखस्तिवाचनां भर्तारं दर्शयेत् । तत्-
कस्य हेतोः ।
पूर्वं पश्येदृतुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत् पुत्रं भर्तारं दर्शयेदतः ॥
ततो विधानं प्रत्नोयमुपाध्यायः समाचरेत् ।
कर्मान्ते च क्रमं ह्येनमारभेत विचक्षणः” ॥
“तत्र प्रथमे दिवसे ऋतुमत्यां मैथुनगमनमना-
युष्यं पुंसां भवति । यश्च तत्राधीयते गर्भः स
प्रसवमानो विमुच्यते । द्वितीयेऽप्येवं स्मृतिकाग्रहे
वा । द्वितीयेऽप्येवमसम्पूर्णाङ्गोऽप्यायुर्वा भवति ।
चतुर्थे तु सम्पूर्णाङ्गो दीर्घायुश्च भवति । नच
प्रवर्त्तमाने रक्ते वीजं प्रविष्टं गुणकरं भवति यथा
नद्यां प्रतिस्त्रोतः जावि द्रव्यं प्रक्षिप्तं प्रतिनिव-
र्त्तते नोर्द्धं गच्छति तद्देव द्रव्यम् । तस्मान्नि-
यमवतीं त्रिरात्रं परिहरेत् । अतः परं मासा-
दुपेयात्” । इति च शारीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये
सुश्रुतेनोक्तम् ॥
ऋतुराजः, पुं, (ऋतूनां राजा । “राजाहःसखिभ-
ष्टम्” । ५ । ४ । ६१ । इति टच्) । वसन्तकालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

ऋतुवृत्तिः, पुं, (ऋतुषु वृत्तिर्वर्त्तनं यस्य ।) वत्सरः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ऋतुसन्धिः, पुं, (ऋत्वोः सन्धिर्मेजनम् ।) ऋतुद्वयसन्धि-
कालः । स च ऋत्वोरन्यादिसप्ताहौ । तथाच
वाभटः ।
“ऋत्वोरन्यादिसप्ताहादृतुसन्धिरिति स्मृतः ।
तत्र पूर्वो विधिस्त्याज्यः सेवनीयः परो विधिः” ॥
ऋतुखानं, स्त्री, (ऋतौ खानम् ।) रजस्रणास्त्रियाः
चतुर्थाहकत्तैखानम् । इति स्मृतिः ॥ तस्ना-
नानन्तरं भर्त्तवदनं द्रव्यं नान्यस्य भर्त्तसन्निधाने
भर्तारं मनसि ध्यात्वा सूर्यं विलोकयेत् । इति
काशीखण्डम् ॥
(“ततः पुष्येदद्यादेव कन्यायाध्यायिनी न्यहम् ।
मृजालङ्काररहिता दर्भसंस्तरशायिनी ।
क्षैरेयं यावत् क्लोकं कौशुभोधनकर्षणम् ।
पर्वं शरावे हस्ते वा भुञ्जीत ब्रह्मचारिणी ।
चतुर्थेऽङ्कि ततः स्नात्वा युक्तमात्याम्बरा मुचिः ।
इच्छन्ती भर्त्तसदृशं पुत्रं पश्येत् पुरः पतिम्” ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये बाभटेनोक्तम् ॥
ऋते, थ, (ऋत + के ।) विना । वर्त्तनम् । इत्यमरः ॥
(“अवेहि मां प्रीतमृते तुरङ्गमात्” ॥
इति रघुवंशे । ३ । ६३ । तथा, कुमार २ । ५७ ।
“अंशादृते निषिक्तस्य नीलकोहितरेतसः” ॥)
ऋत्विक, [ज्] पुं, (ऋतौ यजतीति । ऋतु + यञ् +
ऋत्विकादिना क्षिप्रनो निपातितः ।) पुरोहितः ।
यथा,—
“अग्न्याधेयं पाकयज्ञानभिष्टोमादिकान्महान् ।
यः करोति त्वतो यस्य स तस्य त्विगिहोच्यते” ॥
इति मानवे २ । १४३ । तत्पर्यायः । याजकः २ ।
इत्यमरः । भरताः ३ कुरवः ४ वाग्यतः ५ हस्त-
वर्हिषः ६ यतश्चुचः ७ मरुतः ८ सबाधः ९ देव-
यवः १० । इत्यष्टाष्टलिङ्गनामानि । इति वेदनि-
र्घण्टे ३ अध्यायः ॥
अयं हि नायकस्य धर्मसहायः । यदुक्तं साहि-
त्यदर्पणे । २ । ५१ । “ऋत्विकपुरोधसः स्युर्ब्रह्म-
विदस्तापसास्तथा धर्मो” ॥)
ऋद्धं, स्त्री, (ऋध् + क्त्वा ।) सम्पन्नधान्यम् । इति मे-
दिनी ॥ परिपक्वमर्द्धधान्यम् । इत्यमरटीकायां
भरतः । बड्जितधान्यम् । इति सुश्रुतिः । तत्प-
र्यायः । आवसितम् २ । इत्यमरः । अवसितम् ३ ।
इति तट्टीका । सिद्धान्तः । इति हेमचन्द्रः ॥
(पुं, विष्णुः । यथा, महाभारते विष्णुसहस्रनाम-
कीर्त्तने १३ । १४६ । ४३ ।
“ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्चन्द्रांशुर्मास्तरद्युतिः” ॥)
ऋद्धः, त्रि, (ऋध् + क्त्वा ।) सम्पन्नः । सम्पन्नः । इति
मेदिनीकरहेमचन्द्रौ । (यथा, गीतायाम् । २ । ८ ।
“अवाप्य भूमावसपत्नश्च
राज्यं सुराज्यामपि चाधिपत्यम्” ॥)
ऋद्धिः, स्त्री, (ऋध् + क्त्वा ।) अष्टवर्गान्तगतौषध-
विशेषः तत्पर्यायः । योग्यम् २ सिद्धिः ३ कल्पीः
४ । इत्यमरः । प्राणपदा ५ दृष्ट्या ६ । इति रत्न-
माषा । प्राणदा ७ जीवदापी ८ सिद्धा ९ योग्या